

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ungdomslejre.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2415; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 51).

Sagen sættes til Forhandling.

Bomholt: Den første Lov om Beskæftigelse af unge arbejdsløse fik vi i 1933. Loven blev ændret og fornyet i 1934, i 1935 og i 1938. Nu staar vi her for femte Gang over for den Opgave at skulle behandle et Forslag af denne Karakter.

For Danmarks Vedkommende er der sket en gradvis og rolig Udvikling af Ungdomsforanstaltningerne. Vi har nu 8 Statsungdomslejre i Drift, og 2 er under Forberedelse: en Arbejdslejr i den gamle Herregaard Kjærgaard ved Ribe og en Arbejdslejr ved Lyhne Hede Nord for Varde. Hertil kommer saa enkelte andre Lejre, der drives af Kommuner, og en enkelt Arbejdslejr drevet af en Forening; Esbjerg Kommune, som jeg jo har særlig Tilknytning til, har f. Eks. Snepsgaard ved Ribe. Det er et samfundsnyttigt Arbejde, der her udføres. Selv om ikke Arbejdet vilde være blevet udført under normale Forhold, er det alligevel betydningsfuldt Arbejde, det viser ikke mindst Pressens Omtale af Arbejdslejren i Kjærgaard: Man er fra alle Sider glad for, at et saadant historisk Mindesmærke bringes i smuk Orden gennem de unges Arbejdsindsats.

For nylig havde Pressen Lejlighed til at se de sønderjyske Ungdomslejre. I Virkeligheden burde ogsaa de andre Lejre kendes af Offentligheden — vi kan være bekendt at vise dem frem. Det er lykkedes os at finde den danske Form for Ungdomslejre, en lys og venlig Tone. De Barakker, der anvendes, bygges paa Vitskøl af de der beskæftigede unge, og disse Barakker er virkelig praktiske, indeholdende alt, hvad der er nødvendigt i teknisk Henseende, lette at stille op, lette at flytte.

Der er optaget en Film af god Kvalitet visende Arbejdet i dets forskellige Former. Jeg udtaler over for den højtærede Minister det Ønske, at der af første Klasses Teknikere maa blive optaget en Film til Forevisning overalt i Landets Biografteatre, saaledes at man kunde se de forskellige Lejre og det mangfoldige Arbejde, der der udføres.

Det var i Begyndelsen vanskeligt at finde egnede Ledere, men det er lykkedes.

Der er Ungdomslejre, der med Hensyn til Aand og Tone staar paa Højde med de bedste af vore Højskoler. Der er saa mange egnede Kræfter i Ledergerningen omkring i vore Arbejdslejre, at vi uden Tvivl uden at risikere noget kan udvide Lejrenes Antal relativt hurtigt. Det anser jeg for et meget glædeligt Resultat.

Just i Dag er der ganske vist den beklagelige Meddelelse om, at 50 Mand har forladt en Ungdomslejr, og det forkyndes af Plakater, der skriger ud over hele Raadhuspladsen. Hvor Ungdom er samlet, maa man være forberedt paa visse massepsykologiske Foreteelser. Paa den anden Side er det, der under normale Omstændigheder kan kaldes en hændelig Begivenhed, under de nuværende Forhold en Provokation mod vort danske Samfund, et Forsøg paa at sætte Spørgsmaalstegn ved vor Selvdisciplin, vor Vilje til Ro, Værdighed og Sammenhold. Det er meget beklageligt, at de unge ikke har udnyttet Forhandlingsmulighederne til Bunds, paa dansk Vis. Der kan rettes meget alvorlige Bebrejdelser mod disse unge, og det er naturligt, at Pressen bemærker en saadan Begivenhed; men jeg vil benytte Lejligheden til at udtale et Haab om, at Pressen i Forstaaelse af de særlige Forhold, vi her er stillet over for, vil have Helheden for Øje, saaledes at Arbejdet i Ungdomslejrene i Almindelighed ikke skades.

I Sommeren 1939 var der meget faa unge langvarigt arbejdsløse. Der var saa faa, at vi saa smaat tænkte paa at likvidere nogle af Lejrene. I September 1939 var der foruden de ca. 600 unge Mænd i Lejrene i hele Danmark 119 unge langvarigt arbejdsløse og i November 1939 102, ca. 50 i København og ca. 50 i Provinsen. Vi havde faktisk her i Landet ingen Ungdomsarbejdsløshed, vi havde faktisk løst Problemet under de givne Omstændigheder.

Saa kom Krigen og mere med den. Naar et Land som vort, der har haft Forbindelseslinier til praktisk talt hele Verden, faar mange af disse Forbindelseslinier overklippet, maa der nødvendigvis opstaa Arbejdsløshed. Naar Raastoffilerne bliver sparsomme, maa vi betale med Arbejdsløshed, og vi kan vel desværre forvente en forøget Arbejdsløshed. Vi maa da udvide Arbejdslejrenes Antal og saa effektivt, som det er os muligt, bekæmpe Ungdomsarbejdsløsheden. Det bør være vor Grundopfattelse, at en Ungdomsarbejdsløshed ikke maa taales her i Landet. De unge skal beskæftiges enten paa den ene eller den anden Maade, og fører dette Middel ikke til Maalet, maa andre Midler tages i Brug.